

Dítě.

Chtějí-li lidé vědět, jak mají vychovávat své děti **správně**, pak musí v první řadě pozorovati **dítě**, a řídit se podle **toho**. Vlastní přání vychovatele musí při tom ustoupit úplně stranou. Dítě má jíti na zemi **svou** vlastní cestou, ne cestou vychovatelovou.

Je to tak dobře míněno, chtěl-li by vychovatel předati svému dítěti **ty** zkušenosti, kterých sám nabyl ve svém pozemském životě. Chce, aby tyto zkušenosti sloužily dítěti k užitku. Chce uspořiti dítěti mnohá zklamání, ztráty a bolesti. Avšak ve většině případů s tím mnoho nepořídí.

Na konec pozná, že všechna tato námaha a veškerá jeho dobrá vůle byla vyplývána úplně nadarmo. Dorůstající dítě v určité době jde náhle a neočekávaně svou vlastní cestou. Při důležitých pro ně rozhodnutích jako by zapomnělo nebo vůbec nedbá všech výstrah vychovatelových. Smutek vychovatelův nad tímto jednáním dítěte není oprávněn. Vždyť při svém dobrém chtění nebral vůbec v úvahu, že dítě, které chtěl vychovat, nemá vůbec jíti touže cestou jako on, chce-li **správně** splniti účel svého života na této zemi.

Všechny zkušenosti, které vychovatel mohl nebo musel prožiti na sobě byly **pro něho**. Byly nutné jen **pro něj**. A jestliže byly opravdu správně pochopeny a přijaty do nitra, přinesly mu také užitek.

Tato prožití vychovatele nemohou však přinést tentýž

užitek **dítěti**, poněvadž duch dítěte k vlastnímu vývoji musí prožít opět něco zcela jiného. Závisí to od vláken osudu, která jsou **s ním** spojena a setkána.

Z mnohých lidí na zemi ani dva nemají **stejnou** cestu, která by je přivedla ku zralosti jejich ducha!

Proto zkušenosti jednoho člověka nemají pro druhého člověka **duchovně** žádné ceny. **Napodobí-li** však člověk přesně cestu druhého, pak promarnil svůj pozemský čas!

Dítěti až k jeho zralosti máte řídit jen jeho **nástroj**, který potřebuje pro svůj pozemský život. Nic jiného. Jen jeho pozemské tělo se všemi jeho hrubohmotnými zařízeními.

Při tom dbejte s veškerou péčí, abyste je nezkřivili. Nebo dokonce přepínáním nebo jednostranností je neučinili neschopným! Vedle nutných pohybů všeho druhu hraje tu velikou roli správné školení činnosti jeho mozku. První část výchovy končí s nastávající zralostí. Teprve pak může nastoupiti část druhá, která naučí ducha, aby **správně** ovládal celé tělo.

Děti pozemských lidí až do let jejich zralosti, kdy teprve proniká duch, cítí **převážně jen bytostně**! Přirozeně, že v nitru jsou již všechny city prožhaveny duchem. Tedy ne snad jako nějaké ušlechtilé zvíře na nejvyšším stupni vývoje, nýbrž jsou již mnohem více. Přece však při tom vždy **bytostné** převládá a jest směrodatným. To musí mít bezpodmínečně každý vychovatel na zřeteli. Tím musí býti základy výchovy přísně řízeny, má-li býti úspěch dokonalý a beze škody pro dítě. Dítě má nejdříve úplně pochopiti a rozuměti všemu velikému působení všeho bytostného, jemuž je v tomto čase mnohem více otevřeno než

duchovnímu. Oči dítěte se tím radostně a čistě otevřou všem krásám přírody, které vidí kolem sebe!

Vody, hory, lesy, louky, květiny a pak i zvířata mají být velmi důvěrně známy každému dítěti. Pak bude pevně zakotveno ve světě, který má být polem působnosti v jeho pozemském bytí. Dítě stojí pak zcela pevně a úplně vědomě v přírodě. Má plné porozumění pro všechno působení bytostného. Tím je vyzbrojeno a připraveno působiti pak svým duchem tak, aby všechno to, co jest kolem něho jako veliká zahrada, mohlo dále povznést a v jeho vývoji podporovati! **Jen tak** může být člověk pravým zahradníkem Božím ve stvoření.

Tak a ne jinak musí státi připraveno každé dorůstající dítě v době, když nastává průlom ducha. Zdravé na těle i na duši! Radostně vyvinuto a připraveno na **té** půdě, kam každé dítě patří. Mozek nesmí být jednostranně přetěžován věcmi, kterých v pozemském životě vůbec nepotřebuje, ale jichž naučení vyžaduje mnoho námahy. Je to jen mrhání silou a oslabování těla i duše!

Když však již předvýchova spotřebuje pro sebe veškerou sílu, nezbyvá člověku pak již nic pro jeho vlastní působení!

Při **správné** výchově a přípravě pro skutečný vlastní život bude práce jen radostí a požitkem. Všechno ve stvoření pak úplně harmonicky plyne s sebou a tím podporuje, zesiluje a upevňuje dorůstající mládež.

Jak nesmyslně jednají však lidé se svým potomstvem! Jaké zločiny tím na sebe uvalují!

Právě v době, když v dívčím těle proráží její duch, aby začal používat svěřený a darovaný mu hrubohmotný a jemnohmotný nástroj tak, aby se stal správným člověkem, vhání se toto mladé ženství do pozemských zábav, aby bylo ... rychle přivedeno k muži!

Duch, pravý člověk, který má teprve dospěti k pozemské činnosti, nedojde tímto způsobem ani k tomu, aby začal působit. Ochromen musí přihlížeti, jak se pozemský rozum, dosud výhradně a falešně cvičený, projevuje jen lesklým třpytem, aby se z nedostatku opravdového ducha duchaplným aspoň **zdál**. Vidí, jak je strhován do všech nemožných věcí, které požadují a vyplývají veškeru sílu, kterou mu jeho nástroj, jeho oslabené tělo, může dát. Konečně stanou se tyto dívky matkami, aniž by se před tím vůbec staly opravdovými lidmi!

Pro samotného ducha není pak možná již žádná činnost a projevy. Neměl k tomu vůbec žádné možnosti!

U mladého muže není to mnohem lepší! Následkem přetěžování ve školách stojí tu unaven, zkrušen a s předrážděnými nervy. Poskytuje prorážejícímu duchu jenom chorobnou půdu a mozek přesycený a zkřivený zbytečnými věcmi. Duch nemůže proto působiti tak, jak by měl. Nemůže se v důsledku toho také vyvíjeti, nýbrž zakrní a jest tíhou strusek úplně potlačen. Zůstává jen neutišitelná touha, která dává tušiti přítomnost zazděného a potlačovaného lidského ducha. Na konec ztratí se i tato touha ve víru a shonu pozemských žádostí a potřeb, které mají poskytnouti nejdříve překlenutí této duchovní prázdnoty a konečně stanou se zvykem a potřebou.

Tak jde **nyiní** člověk pozemským životem! Nesprávná

výchova nese na tom největší část viny.

Chce-li člověk státi zde na zemi správně, musí býti první část jeho vzdělání a jeho výchovy bezpodmínečně změněna! Nechte děti, aby byly skutečně dětmi! Nesnažte se nikdy činiti je rovnoprávními s dospělými lidmi! Nechtějte, aby se dokonce dospělí řídili podle dětí! To vše jest silný jed, který tak dáváte svým dětem. Neboť u dětí duch ještě neprorazil a ony jsou ovládány převážně ještě svým druhem bytostného. Proto nejsou také mezi dospělými plně rovnocennými!

Děti cítí to zcela přesně a zřejmě. Nenechte je proto hráti úlohu, která je připraví o toto vědomí. Učiníte je tím **nešťastnými!** Budou pak nejisté na půdě svého dětství, jim náležející a jež jim ve stvoření byla přidělena. Nebudou se však také nikdy cítit jako doma na půdě dospělých, poněvadž jim chybí k tomu hlavní věc, která by je oprávnila a uschopnila: dokonalé spojení jejich ducha prostřednictvím těla se světem vnějším.

Olupujete je o skutečné dětství, k němuž podle zákonů stvoření mají plné právo a jež dokonce nutně potřebují, poněvadž zážitky dětství patří bezpodmínečně ku pozdějšímu vzestupu ducha. A zatím vy je stavíte již mezi dospělé, kde se nemohou volně pohybovat, poněvadž všechno k tomu potřebné jim chybí. Stávají se nejistými a předčasně zralými. Dospělým jeví se pak jako odpuzující, protože jeví se to jako nezdravé a chorobné, jako porušení čistého citění a každé harmonie. Vždyť předčasně zralé dítě jest plod, u kterého jádro ještě nedozrálo, zatím co slupka již zestarala!

Vy rodiče a vychovatelé, chraňte se před tím, protože jest to zločin proti Božským zákonům! Nechte děti být dětmi! Děťmi,

které ví, že **potřebují** ochrany všech dospělých.

Úkolem dospělého člověka jest tedy jen **ochrana** dětí. Dospělý člověk jest také schopen ji poskytovat a tam, kde si dítě této ochrany **zaslouží**, tam jest **povinen** ji poskytovat!

Dítě ve svém bytostném druhu cítí zcela přesně, že potřebuje ochrany dospělých. Proto k nim vzhlíží a jako protihodnotu přináší jim dobrovolnou úctu, která jest skryta v potřebě přiklonění se k opoře. Jestliže ovšem tento přírodní zákon sami nerozbijete!

A vy jej rozbíjíte v nejčastějších případech! Rvete každé dítě z jeho úplně přirozených citů svým nesprávným způsobem, kterého používáte vůči dětem velmi často jen k vlastnímu uspokojení. Vždyť dítě je vám z největší části milou hračkou, ze které **vy** chcete mít radost! Snažíte se proto učiniti je pak předčasně rozumově chytrým, abyste mohli býti na ně pyšní!

To však není **dítěti** k užitku, ale jen ke škodě. V mládí dítěte, které má býti první částí jeho výchovy a to již v prvních letech, máte **vy** plniti **nejvážnější** povinnosti vůči dítěti! Při tom nesmí rozhodovati vaše přání, nýbrž zákony stvoření! Tyto zákony však vyžadují, aby každé dítě ve všech věcech **zůstalo** také dítětem!

Člověk, který byl skutečně dítětem, ukáže se také později jako dospělý plně hodnotným. **Avšak jen tehdy!** Normální dítě pozná se jediné **podle toho**, má-li **ve svém vlastním citu** opravdovou úctu před dospělými. **To** odpovídá pak zcela přesně přírodním zákonům.

Každé dítě nese to všechno již v sobě jako dar Boží a vyvíjí se, pakliže vy to nezahrabete. Proto vzdalujte děti tam, kde mezi sebou hovoří dospělí. Protože k tomu děti nepatří! I v tomto směru musí vždy vědět, že jsou dětmi a jako takové že ještě nejsou plně hodnotné. Že ještě nedozrály pro pozemské působení! V těchto zdánlivých maličkostech jest skryto mnohem více než si dnes myslíte. Jest to splnění základního zákona ve stvoření, kterého často nedbáte. Děti, které ještě **všechny** stojí převážně v bytostném, **potřebují** to na venek jako oporu! Podle zákona všeho bytostného!

Dospělí mají dětem poskytovat ochranu! Jest v tom více než jen říkají tato slova. Ochranu máte však poskytovat také jen tam, kde si jí dítě zaslouží. Poskytování této ochrany nesmí býti bez protihodnoty, aby se tím dítě již ve **zkušenosti** naučilo, že **vyrovnání musí býti ve všem a všude**. Že **v tom** jest harmonie a mír. Také toto **vyžaduje** druh bytostného.

Avšak mnozí rodičové a vychovatelé právě **toto** často zanedbávají, vzdor tomu, že jest to základní požadavek opravdové výchovy, má-li býti tato výchova prováděna podle zákonů stvoření. Jinak chybí pojem pro bezpodmínečné vyrovnání. To přivádí pak každého do kolísání a k pádu. Lhostejno, zda již dříve nebo teprve později. Vědomí bezpodmínečné nutnosti tohoto pojmu rovnováhy musí býti vštípeno dítěti již od prvních dnů, aby se tak stalo jeho vlastnictvím, které přešlo úplně do masa a krve. Musí to býti pro dítě **tak** samozřejmé, jako když se učí udržovati cit rovnováhy svého těla, která podléhá těmže základním zákonům.

Bude-li tento základní zákon pečlivě prováděn při veškeré výchově, vychová konečně svobodné lidi, kteří budou Bohu milí!

Avšak právě tento nevyhnutelný a nejdůležitější základní zákon tohoto stvoření byl všude lidmi vyřazen! Při výchově se ho vůbec nedbá. Mimo cit tělesné rovnováhy nikdo ho nenásleduje. To má za následek jednostrannost a nezdravý způsob, jakým pak jdou všichni lidé stvořením. Stále se jen duševně potácejí, trvale klopýtají a padají!

Jest smutné, že tento cit rovnováhy jest považován za nutnost jen u všech pohybů pozemského těla. Že nebyl pěstován také duševně a duchovně, proto zde často úplně chybí. Dítěti musí býti v tomto směru již od prvních týdnů pečlivě napomáháno zasahováním vnějšího donucování. Zanedbá-li se to, přináší to pak každému člověku v zákoně zvratného působení strašlivé následky pro celé jeho bytí!

Rozhlédněte se kolem sebe. U jednotlivců i v rodinách, ve státnictví jako v jednání církví, všude chybuje se právě v tom a **jen** v tom! A přece nacházíte tento zákon zřetelně vyznačen všude, jakmile chcete jen viděti! Dokonce i hrubohmotné tělo vám ho ukazuje velmi zřetelně. Nacházíte ho ve výživě i vyměšování, dokonce i v druzích výživy, má-li se tělo cítiti svěžím. Nacházíte ho ve vyrovnání práce a odpočinku až do všech podrobností. Jedině tento zákon rovnováhy dovoluje každému tělu, aby se vůbec pohybovalo. Teprve jeho splnění činí tělo schopným pro jeho úkoly v pozemském působení. Tento zákon udržuje a nechává existovati také **celý svět!** Vždyť jen ve vyrovnávání rovnováhy mohou hvězdy a světy jíti svými drahami a udržovati se v nich!

A vy, vy maličcí lidé ve stvoření, ne větší než zrnko prachu před velikým Stvořitelem, vy ho převracíte a nechcete ho přesně dbáti a následovati. Podařilo se vám ovšem, že jste po jistý čas

mohli tento zákon křiviti. Avšak vrací se nyní rychle zpět do původní formy a ve zpětném nárazu musí vás bolestně zasáhnouti!

Z této jediné chyby vyrostl všechen nepořádek, který dnes vládne ve stvoření. Také ve všech státech jest nespokojenost pouze z nedbání tohoto zákona. Jest rozhořčení a vzrušení všude tam, kde chybí na jedné straně správné vyrovnání! Jest to však jen pokračování a vzrůst **té** chyby, kterou činí vychovatelé u mládeže!

Nová říše, království Boží na zemi, vytvoří toto vyrovnání a tím i nové pokolení! Správný pojem rovnováhy musí býti však napřed vynucen násilím, ještě dříve než mu bude porozuměno. Bude vynucen přetvořením všeho zkrouceného, což již nyní nastává. Falešné a nezdravé musí se usmrtiti samo v sobě. Bude k tomu donuceno nepřekonatelnou mocí a silou Světla! Pak bude následovati dar pravého pochopení všech prazákonů stvoření, jež lidstvo obdrží v mém Poselství Grálu, které z rozkazu Božího přináším! Snažte se již nyní je správně poznati a naučte se správně státi v tomto stvoření! Jako následek přinese vám to štěstí a mír.